

Sygn. akt I ACz 1325/12

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2012 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Paweł Rygiel

SSA Maria Kus-Trybek

SSA Jerzy Bess

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2012 roku w Krakowie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. T. i I. T.

przeciwko M. P., J. P., K. P.

o zapłatę

na skutek zażalenia powodów od postanowienia Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 22 maja 2012 roku, sygn. akt I C 764/07

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I ACz 1325/12

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 maja 2012 r. Sąd Okręgowy w Kielcach odrzucił apelację powodów od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 28 grudnia 2011 r. W uzasadnieniu wskazano, że wyrokiem z dnia 28 grudnia 2011 r. Sąd Okręgowy w Kielcach oddalił powództwo wniesione przez I. i K. T.. W ustawowym terminie powodowie wnieśli apelację od wyroku, która nie została opłacona. Zarządzeniem doręczonym powodom w sposób zastępczy – w trybie art. 139 § 1 k.p.c. – w dniu 9 maja 2012 r. zobowiązani oni zostali solidarnie do uiszczenia opłaty w kwocie 4 639 zł w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia apelacji.

Zażalenie na postanowienie złożyli powodowie, domagając się jego uchylenia i nadania biegu apelacji. Wskazali, że nie otrzymali wezwania do uiszczenia opłaty za wniesioną w ustawowym terminie apelację, a tylko wezwanie do uzupełnienia braków apelacji, które wykonali.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne, wobec czego podlega oddaleniu.

Dnia 3 kwietnia 2012 r. powodowie wnieśli apelację od wyroku Sądu Okręgowego. Nie zawierała ona wskazanej wartości przedmiotu zaskarżenia, nie była także opłacona. Wobec tego powodowie zostali wezwani do jej wskazania (dowód doręczenia – k. 828, 829), a gdy ją wskazali (k. 826), można było na tej podstawie określić opłatę, do której uiszczenia następnie wezwano powodów. Wezwanie zostało doręczone każdemu z nich w formie tzw. doręczenia zastępczego (fikcji doręczenia), zgodnie z art. 139 § 1 k.p.c. (k. 834-835). Zgodnie z tym przepisem, w razie niemożności doręczenia w sposób przewidziany w artykułach poprzedzających, pismo przesłane za pośrednictwem operatora publicznego lub innego operatora pocztowego należy złożyć w placówce pocztowej tego operatora, a doręczane w

inny sposób – w urzędzie właściwej gminy, umieszczając zawiadomienie o tym w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej ze wskazaniem, gdzie i kiedy pismo pozostawiono, oraz z pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia należy powtórzyć. W takiej sytuacji za datę doręczenia uważa się ostatni dzień, w którym strona mogła odebrać z placówki pocztowej awizowaną przesyłkę. W przedmiotowej sprawie przesyłki awizowano pod adresem wskazanym przez powodów dnia 23 kwietnia 2012 r., powtórne awizo dokonano dnia 2 maja 2012 r., a przesyłko zwrócono dnia 10 maja 2012 r. Terminem doręczenia jest dzień 9 maja 2012 r. i od tego czasu należy liczyć termin na wniesienie opłaty. Nie budzi wątpliwości, że adres powodów jest prawidłowy, gdyż po pierwsze, został wskazany przez nich samych (protokół – k. 35), a ponadto także w ostatnim czasie powodowie odbierają przesyłki tam kierowane (przykładowo – k. 827, 828, 843, 852).

Faktem jest, jak wskazują powodowie, że wezwania do uiszczenia opłaty faktycznie nie otrzymali. Jednak stało się to jedynie dlatego, że nie odebrali awizowanej przesyłki. W takiej sytuacji wskazany wyżej przepis przewiduje tzw. fikcję doręczenia, tj. wiąże z tym zdarzeniem takie same skutki jak z doręczeniem do rąk adresata.

Mając na względzie powyższe, Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.